

POSUDEK VEDOUCÍHO NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Název práce: **Space activity and sheltering behaviour of terrestrial isopods**
Autor práce: **Romana Pálková**
Studijní obor: **Ochrana přírody**
Vedoucí práce: **RNDr. & Mgr. Ivan H. Tuf, Ph.D., Katedra ekologie a životního prostředí,
Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého v Olomouci**

Předkládaná práce má 30 stran textu a byla sepsána s využitím 73 literárních pramenů, z nichž jsou všechny cizojazyčné. Práce je členěna klasickým způsobem, přičemž výsledky a diskuze tvoří její podstatnou část (5 a 6 stran). Práce se věnuje studiu prostorové aktivity dvou druhů suchozemských stejnonožců v terénních podmínkách. Práce je napsána anglicky, bez překlepů a formálních chyb.

Práce se věnuje velmi náročnému tématu, jakým je pohybová aktivita suchozemských stejnonožců. Ačkoliv jsou stejnonožci velmi oblíbenou modelovou skupinou, terénní studie jsou na nich prováděny relativně zřídka. Jejich biologii a chování v terénu studuje v současnosti pouze dr. Hassall (University of East Anglia) a jeho studenti, kteří zkoumají spíše odpověď na úrovni společenstev. Proto musíme konstatovat, že o pohybové aktivitě stejnonožců mnoho nevíme. Nevíme, jak moc aktivní jsou, zda se vracejí do stejného úkrytu či úkryt vyhledávají náhodně, ani jak často úkryt opouštějí. Romana Pálková se pokusila použít metodiku nabídnutých úkrytů a zkoumat jejich obsazení stejnonožci. Pokusila se označit jedince různými barvami a vypustit je na různých místech pokusné plochy ve snaze zjistit, jak se budou tyto skupiny po ploše pohybovat. Jednalo se o první studii tohoto druhu. Výsledkem práce je znalost omezení, které je za současných podmínek neřešitelné – stejnonožci jsou natolik agilní a malí, že jsme schopni dohledat jen malé procento jedinců. Zároveň jsou natolik drobní, že nejsme schopni je individuálně označit takovým způsobem, který by umožňoval jejich rozpoznání bez přílišného vyrušování (v současnosti je možné označovat bezobratlé pomocí laserem vypalovaných značek – lze je však přečíst pouze pod lupou). Vzhledem k jejich agilitě je přitom třeba provést experiment na velkém množství jedinců (řádově tisíce) a velkém počtu úkrytů, což je rozsah fyzicky nedostupný pro jednoho řešitele.

I přes tato omezení se Romaně Pálkové podařilo získat mimořádně cenná data o efektivitě opětovného odchytu, o nerovnoměrném využívání nabídnutých úkrytů stejnonožci a o průběhu cirkadiánní aktivity modelových druhů. Cenným poznatkem je, že velmi zajímavou problematiku věrnosti úkrytu (shelter fidelity) za dané situace nejsme schopni zkoumat v terénních podmínkách. Na výsledcích práce Romany Pálkové v tuto chvíli stojí další diplomové projekty.

Shrnutí: Celkově považuji předloženou diplomovou práci za zřejmý a jasný doklad autorčiny schopnosti vědecké činnosti. Domnívám se, že práce zásadním způsobem přispívá k poznání ekologie půdních bezobratlých, resp. metodologie jejich výzkumu. Předloženou diplomovou práci Romany Pálkové vřele doporučuji k obhajobě.

V Hodoníně 2. června 2013

